

Útmutató lóápolóknak

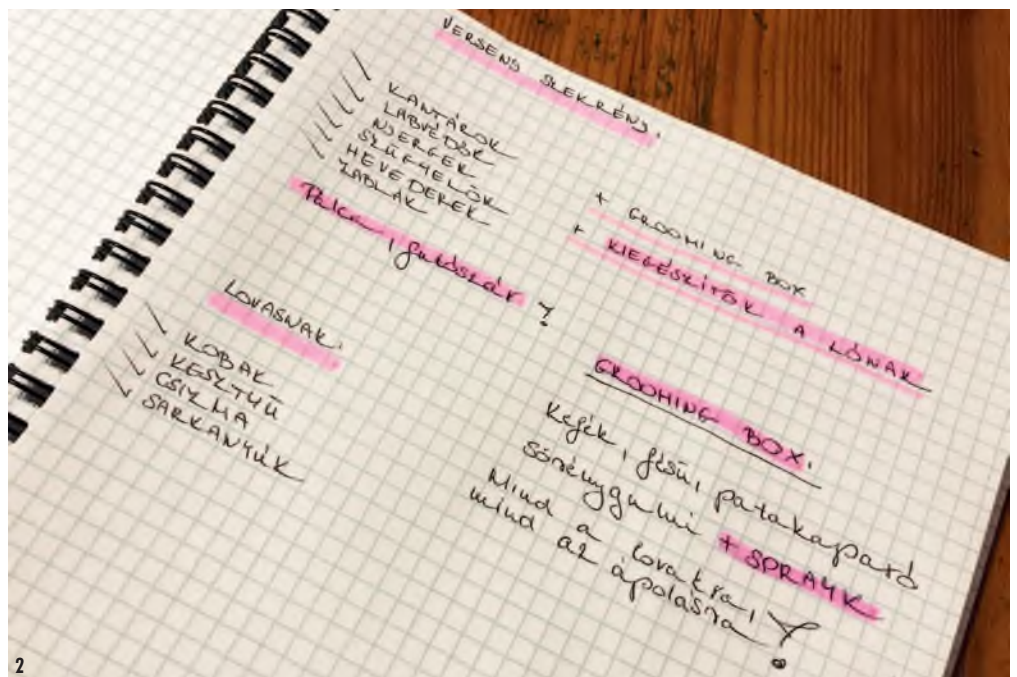
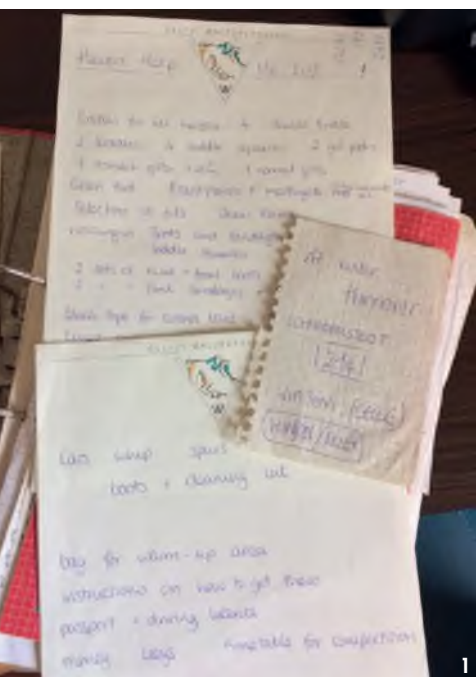
„Az Úr legyen velem, ha ezek közül bármit is elfelejtek”

Kay Neatham, Marcus Ehning vezető lóápolója leckét ad arról, hogyan kell az égiektől segítséget kérni, amikor versenyre utazunk, ott vagyunk, vagy hazaindulunk. „Írjunk listákat és gondolkozzunk, mielőtt mindent bedobálnánk a kamionba, szisztematikus munkával órákat takaríthatunk meg, és fontosabb dolgokon járhat az agyunk, mint a patakaparók” – foglalja össze hosszú évek tapasztalatát.

Tizennégy éves voltam, amikor az iskolai szünetben elkezdtem egy családnak dolgozni, ahol a lányuk fiatal lovas szinten díjlovagolt. Négy gyönyörű lovuk volt, és sok mindent megtanítottak, ami megalapozta azt a munkát, amelyet azóta sem hagytam abba – a lóápolói hivatást. Sok dolog ragadt meg bennem az évek során, különösképpen egyvalami, amit az édesanya tanított, amikor először segítettem neki versenyre bepakolni. „Az Úr legyen velem, ha ezek közül bármit is elfelejtek...”,

ezt írta a csomagolólistája tetejére. Azóta nekem is minden listám ezzel kezdődik. Szervezettség a lóápoló középső neve, de elképzelhetetlen, hogy mindent fejben tartson. Listák írása a siker kulcsa, plusz sok más dolog és hatalmas önfegyelem. Amikor elkezdek egy versenyre csomagolni – mivel vizuális típus vagyok –, csak kinyitom a csomagtartót, és látom, hogy valami nem megfelelő, mert van egy rés ott, ahol általában a nyeregszappan vagy a sörénygumik doboza szokott lenni. Miután

mindig van nálam jegyzetfüzet, ha látom, hogy valami hiányzik, azt felírom. A lap tetejére kerül a verseny neve, alá pedig leírom, mit kell még bepakolni, ha valamit nem találtam, vagy ha a lovasom kérte, hogy valami extra dolgot is tegyek be arra a hétre. Mindig elképzelem a lovat a pálya felé menni, látom, melyik felszerelés van rajta, látom az ívédőt, a fülvédőt, mindent, amit visel. Aztán elképzelem a versenyt. Például a Nemzetek Díjánál látom azt a horrort, ahogy Marcus Németorszá-

got képviselve egy Nolte zakóban lovagol a pályára, és mindenki rám mutogat, mert elfelejtettem a piros csapatzakóját. Az égiek segítsége is kevés lenne, ha ez megtörténik. Gyakran előfordul, mikor például épp a csizmák pakolásának a közepén járok, hogy jön valaki és elhív, hogy nézzek meg valamit, vagy segítsék a karámoknál, vagy álljak át a kamionnal, vagy hívjak fel valakit... Szóval könnyű elveszíteni a fonalat, hol is tartottunk, így ha leírjuk, nem kell annyiszor az égiek segítségét kérni. A jegyzetfüzet, a csíptető tábla vagy a telefonos emlékeztetőim mindig segítettek tiszta fejjel gondolkodni. Képzeld csak el, mekkora helyre lenne szükség az agyamban, hogy megjegyezzem, mit kell becsomagolni magamnak, a lovasnak és a lovaknak – ja, és a kutyámat se felejtsem ki. Én személy szerint valószínűleg lovak nélkül indulnék, mert még mindig megpróbálnám kitalálni, mit is felejtettem el becsomagolni. Becsomagolni. Látják, most már duplán is felírok!

Egy másik fontos dolog, amelyre gondolni kell a csomagolás során, hogy mindent be kell vinnünk az istállóba, amely akár egy mérföldre is lehet és szörnyű terepen, térdig érő sárban vagy mély kavicsoson kell átvágni. Láttam már olyan szerencsétlent, akinek a bőröndje elakadt, elvesztette az egyensúlyát, majd hasra esett? Ez egy rémálom. Nézzük meg a csomagokat, és kérdezzük meg magunktól, hányszor kell oda-vissza sétálnunk a kamionhoz, hogy mindent elvigyünk az istállóhoz, hogy nincs-e túl sok széteső holmi, illetve, hogy a bőrönd nem túl nehéz-e nekünk egyedül. Órák takaríthatók meg azzal, ha elképzeld, hogy megérkezünk a versenyre, egyedül vagyunk, nincs égi segítség sem és egész éjjel oda-vissza járkalunk a csomagokkal. Ezek után gyorsan megtanulja az ember, hogyan kell hatékonyabban pakolni, hogy egyedül is boldoguljunk.

Mikor elkezdek a kamionba pakolni, megpróbálok átgondolni, mire lesz először szükségem. Általában ezek a boxok almlására szolgáló eszközök, talicska a faforgács vagy szalma szállításához, megtalál egy vízesvdör. Ezeket utójára rakjuk be, hogy elsőnek kivehessük. Ha a kamionban vagy a lószállítóban van „lovászajtó” a lovakhoz, akiket utazás közben ellenőrizni kell, akkor hagyjunk elegendő helyet,

hogy könnyen és gyorsan be tudjunk menni, különösen, ha valami baj van és gyorsan a lovakhoz kell jutni. Nincs is annál rosszabb, amikor káromkodások közepette mászunk át az útban levő holmikon, ahelyett, hogy körültekintőbben pakoltunk volna, megkönnyítve a saját életünket. Ha egész éjszaka utazunk a versenyre, csomagoljunk be enni-valót, vízespalackokat, extra takarókat oda, ahol mindenhez hozzáférhetünk anélkül, hogy az egész lószállítót ki kellene rámolni. Ki akarna keresgetni egy hosszú vezetés után?

gezni egymagam, és mindennek megvan a helye. Nem jó ötlet mindent csak úgy feldobálni a kocsira, mert úgy érezzük, ettől hamarabb elindulunk, hiszen otthon megfizetjük az árát a lepakolásnál keletkező káosz miatt. Lehet, hogy 12 órás út áll előttünk, de ha nem vagyunk elég fegyelmekkel és nem pakoljuk be a kocsit rendszeresen, akkor otthonra intéztünk magunknak extra munkát és kevesebb alvásidőt.

A régi szép időkben, mikor még nem volt telefonom vagy GPS-em, otthon elutazás előtt áttanulmányoztam a térképet, hogy

■ 1–2. Az életmentő listák Kay Neatham, illetve Szabó Magdolna, a 2018-as év lóápolójának kelléktárából | 3. Rengeteget segít a navigáció, de még jobb, ha anélkül is tudjuk, hova kell mennünk

A Grand Prix megnyerésének árnyoldala, hogy az utolsó napon utolsóként hagyjuk el a versenypályát, és bár mindig büszke vagyok a győzelemre, azért van úgy, hogy annak örülök, ha nem nyerünk – mégpedig azért, ami utána következik. Az utolsó ugyanis azt jelenti, hogy egyedül vagyunk. Ha megvannak a cuccaink, csak pakoljunk be nyugodtan a lószállítóba, ne pánikoljunk azon, hogy nem találtunk segítséget. Úgysem mehetünk haza nélkülük, és nem mászhatunk fel a kamionra azzal, hogy ezt nem tudom megcsinálni... Mindig úgy csomagolok, hogy mindent el tudjak vé-

biztos legyek, pontosan tudom, merre kell menni. A térkép méretarányából számítottam ki, milyen távol van, 100 vagy 200 kilométer az autópályán, satöbbi... Azt a tippet is le kell írnom, amit egy kolléganőmtől kaptam, mikor először vezettem egyedül versenyre: készítsék egy jegyzéket az összes nagy autópálya-keresztződésről, hogy ott hányas útra és melyik nagyváros irányába kell tartanom és ragasszam a listát a kormányra. Így – magyarázta – nem kell az éjszaka közepén vagy a nagy forgalomban a térképet bújni – én pedig így is tettem évekig. Ma már nem így vezetek, és

imádom a navigációt, de az azért szörnyű, hogy ha megkérdem valakitől, hogy lejötte az A1-esre, akkor csak üres tekintettel bámul és azt kérdezi, „hol?”. Elég nagy tudatlanságra vall, ha valaki kizárólag a navigációra támaszkodik, és még azt sem tudja, hogy észak vagy dél felé megy, vagy melyik nagyobb város mellett halad el és melyik autópályán van éppen. Sok embernek még térképe sincs a teherautóban. Ha felhívnám a főnökömet azzal, hogy „hé, itt állok, a teherautó lerobbant”, az első kérdése az lenne, hogy hol vagy. Milyen ostobának tűnnék, ha azt mondanám, hogy nem tudom, mert a navigáció is leállt. Szóval ugorjunk ki, intsünk le egy autót és kérdezzük meg, hol is vagyunk. Természetesen ezek szélsőséges esetek, de rendkívül zavarba ejtőek. Aki így áll hozzá, az mit sem törődik a lószállítóban álló lovakkal, akik pedig rájuk vannak utalva, hogy biztonságosan és a lehető leghamarabb eljuttassuk őket a versenyre, amelyet jobban elérhetünk, ha elektronikus eszközök nélkül is tudjuk, hova kell menni.

Nemrég emlékeztettek arra, hogy mennyire fontos az istállónapló, legyen az akár írott napló, akár egy mappa, amelyben minden egyes lóhoz tartozik egy lap, akár egy számítógépes alkalmazás. Ilyen például a nagyszerű emberek által készített, Nicole Lankin tulajdonában lévő barnmanager.com,

- 1. Ne feledjük, tőlünk függ, hogy a lovak biztonságosan és a lehető leghamarabb célba érjenek
- ┆ 2. Úgy pakoljunk, hogy egyedül is boldoguljunk, ha kell

melyet először Floridában mutattak be. A készítőik valamennyien szakmabeliek, így igazán tudják, milyen szolgáltatást kínálnak. Hiszen lehetetlen megjegyezni, mikor volt pontosan a féreghajtózás, a patkolás, mikor volt a ló kiütéses vagy a lába duzzadt, de nagyon fontos, hogy meg tudjuk nézni ezeket a dátumokat. Tegyük fel, hogy az egyik ló három hete kólikázott, az orvos gyógyszerrel adott neki, ami mondjuk 21 napig doppingolásnak számít, és mindenki máshogy emlékszik az időpontra – akkor vajon versenyezhet-e ez a ló a hétvégén? Szerintem, ha nem tudunk pontosabban, mint hogy „biztos letelt már a három hét”, az túl nagy bizonytalansági faktor ahhoz képest, hogy mennyire kemények a doppingszabályok és hogy sosem tudhatjuk,

mikor tesztelik a lovakat. Sokkal jobb, ha meg tudjuk nézni a naplóban, és biztosak vagyunk az időpontban. Egy másik jó ok az istállónaplóra, hogy össze tudjuk hasonlítani a számlákkal. Nagy istállónál könnyen előfordulhat, hogy kapunk egy számlát, és azon csodálkozunk, miért olyan nagy az összeg, vagy úgy néz ki, túl sok ló volt fizión... Saját istállónaplóval könnyen ellenőrizhetők ezek a számlák, így nem lepődünk meg, amikor a könyvelőnk elküldi.

A listák írása számomra a jó lóápoló alapvető ismérve, mert lehetetlen, hogy néha ne felejtünk el dolgokat – de lehetséges, hogy nem kell az égiekre támaszkodnunk, ha valami nem sikerül. Soha ne felejtjük el, ha valaki egy versenyen kölcsönkér tőlünk valamit, mert elfelejtette, és ki tudjuk segíteni, akkor segítsük is ki, mert legközelebb mi lehetünk bajban. Általában a versenyeken mindannyiunknak megvan mindene, amire szükségünk lehet, de előfordul, hogy egy lovas megváltoztatja a tervét, vagy egy lónál kifogy az abrak, vagy épp nem elég a fekete szigetelőszalag – ezt már egyszer mondtam, de újra mondom: amit veszítünk a réven, megnyerjük a vámon. Úgy gondolom, hogy az égiek, akiknek a segítségét kérem, nem mások, mint a szomszédaim, akik megmentik a hátsóm, de csomagolási listák írásával nem kell túl gyakran kérnem. Írjunk tehát listákat és gondolkozzunk, mielőtt mindent bedobálnánk a lószállítóba, szisztematikus munkával órákat takaríthatunk meg, és fontosabb dolgokon járhat az agyunk, mint a patakparók.

2

**Kay Neatham cikkét
Halmos B. Ágnes fordította**

Forrás: www.worldofshowjumping.com

Játsszatok velünk!

Új rejtvényorozat indul a Pegazus gyerekvatában, vegyétek az újságot minden hónapban és figyeljétek a feladatokat, hogy év végére összeálljon a megfejtés!

PEGAZUS
A LOVASOK LAPJA

A fődíj
egy lovastábor
(vagy lovaglási
lehetőség
azonos értékben)
a Csilló Lovasiskola
felajánlásában

Harmadik díj

Második díj

horze[®]
It's a lifestyle.

- Minden hónapban megajándékozunk a három leggyorsabb beküldőt
- A fődíjat, illetve a Horze által felajánlott második és harmadik díjat azok között sorsoljuk ki, akik év végéig az összes megfejtést helyesen küldték be